

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 115—119.)

115.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z d. 24. czerwca 1893,
 które zmienia się §. 8 Przepisów, tyczących się pożyczania książek z bibliotek uniwersyteckich i naukowych, rozporządzeniem tutejszym z dnia 20. grudnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 30 z r. 1850) ogłoszonych.

Paragraf 8 Przepisów, tyczących się pożyczania książek z bibliotek uniwersyteckich i naukowych, rozporządzeniem tutejszym z dnia 20. grudnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 30 z r. 1850) ogłoszonych, zmienia się w sposób następujący:

§. 8.

Jeżeli kto książki pożyczonej nie zwróci po upływie terminu pożyczkowego, należy mu zobowiązanie przypomnieć listem urzędowym poleconym.

Jeżeli w przekątgu trzech dni (licząc od dnia, który po doręczeniu nastąpi), przypomnienie to nie będzie miało skutku, wezwać należy opieszałego dłużnika pismem upominalnym, żeby książkę zwrócił i tenże winien posłańcowi, który mu upomnienie doręczy a nie jest ani do odbioru książki, ani do zwrócenia rewersu upoważniony, zapłacić drożne.

Drożne ustanawia się, wyjątki przypadek w §. 12 przewidziany, dla Wiednia, w dzielnicach I—IX w kwocie 30 c., w dzielnicach X—XIX w kwocie 40 c., dla innych miast, w których znajdują się biblioteki naukowe, jakotekże zakłady naukowe upoważnione do urzędowego pośredniczenia w wypożyczaniu książek z bibliotek publicznych (rozporządzenie ministerialne z dnia 22. maja 1868, §§. 2, 4, 5), w kwocie 20 c.

Jeżeli wezwanie to nie odniesie skutku w przekątgu następnych trzech dni po doręczeniu listu upominalnego, natenczas uczynić należy doniesienie w tych miejscowościach, w których znajduje się dyrekcyja polity, do tejże, w innych zaś miejscowościach do Władzy administracyjnej pierwsiżej instancji, poczem Władza ta ma sposobem przymusowym postarać się, żeby książka pożyczona została zwrócona.

Pożyczającym, do których środki powyższe musiano zastosować, prawo pożyczania książek służy odtąd tylko warunkowo. Prawo to gaśnie całkiem na przekątgu jednego roku, jeżeli pożyczającego trzeba było jeszcze raz upominać, żeby książki pożyczone zwrócił.

Dyrektorom bibliotek, zabrania się wyraźnie odstępować od tych przepisów ze względu na osobę pożyczającego lub dla jakichkolwiek innych przyczyn.

Gautsch r. w.

116.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1893,**

tyczące się wymiany stęplowych blankietów do listów przewozowych kolejowych, na mocy rozporządzenia z dnia 1. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 41) sprzedawanych, za blankiety do listów przewozowych emisyi 1893.

Ponieważ blankiety do listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym, sprzedawane na mocy rozporządzenia Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 1. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 41), zostały od dnia 1. lipca 1893 wycofane, przeto blankiety do listów przewozowych rzecznego rodzaju, nie użyte aż do dnia 30. czerwca 1893, można w urzędach sprzedaży, do tego upoważnionych, wymieniać za nowe blankiety do listów przewozowych emisyi 1893, a to bezpłatnie w tym razie, jeżeli nie mają żadnych zapisków.

Także te dawne blankiety do listów przewozowych, które opatrzone są zapiskami bądź ręcznymi, bądź drukowanemi, z których jednak nie zrobiono użytku w urzędzie kolejowym, mogą być aż do tego samego terminu wymieniane za nowe blankiety do listów przewozowych emisyi 1893, jednakże tylko z zachowaniem ostrożności pod tym względem przepisanych i za opłatą po $1/2$ centa od blankietu.

Po dniu 30. września 1893, wzmiankowane dawne blankiety do listów przewozowych, nie będą już wymieniane.

Steinbach r. w.

117.**Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 6. lipca 1893,**

tyczące się utrzymywania biur informacyjnych.

Na zasadzie §. 24. ustęp 1, ustawy przemysłowej z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) z częściową zmianą i uzupełnieniem rozporządzenia ministeryjnego z dnia 20. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 116) postanawia się, że utrzymywanie biur informacyjnych, zaliczone temuże rozporządzeniem do rodzajów przemysłu wymagających konsensu, nie jest ograniczone do udzielania wyjaśnień o stosunkach kredytowych firm, lecz obejmuje także udzielanie wyjaśnień o stosunkach kredytowych takich przemy-

słowców, którzy nie mają firmy, jakoteż innych osób, o ile wyjaśnienia te są żądane do celów przemysłowych.

Natomiast biura te nie są upoważnione do odpowiadania na pytania, tyczące się stosunków prywatnych nie mające związku z tem, czy ktoś zasługuje na kredyt.

Inne postanowienia rzeczonego rozporządzenia zatrzymują moc swoje.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

118.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 6. lipca 1893,**

tyczące się egzaminu do służby rządowej techniczno-leśnej.

§. 1.

Uzdolnienie zawodowe potrzebne do uzyskania (w służbie rządowej techniczno-leśnej u Władz administracyjnych, tudzież w zarządzie dóbr rządowych i funduszowych) posady zaliczonej do pewnej klasy stopnia służbowego, udowodnić należy egzaminem, który zostaje niniejszem urządzony, a który zdaje się w Ministerstwie rolnictwa.

§. 2.

Ażeby być przypuszczonym do egzaminu, kandydat ma udowodnić:

1. Jednoroczne praktyczne zajęcie swoje w lasach rządowych lub prywatnych pouczających (praktykę przygotowawczą), przed wstąpieniem do jednego z zakładów naukowych pod l. 2 wzmiankowanych;

2. złożenie egzaminów rządowych teoretycznych z nauki leśnictwa w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie z nią na równi będącym;

3. uczęszczanie w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie będącym z nim na równi, na wykłady o systemie ujmowania dzikich potoków i złożenie z tego przedmiotu z dobrym skutkiem egzaminu u docenta, który go wykłada;

4. jednoroczne zajęcie praktyczne w lasach rządowych lub w lasach prywatnych pouczających, albo też w służbie techniczno-leśnej u Władz administracyjnych, a to po skończeniu zakładów naukowych pod l. 2 wzmiankowanych (praktykę dopełniającą).

§. 3.

W ciągu praktyki (§. 2, l. 1 i 4) winien kandydat utrzymywać dziennik swoich czynności w poszczególnych gałęziach służbowych, w którym zapisywać ma własne zapatrzenia i spostrzeżenia.

§. 4.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu podawać należy do Ministerstwa rolnictwa, najpóźniej aż do 31. lipca tego roku, w którym egzamin ma być złożony.

Każdy kandydat winien do prośby swojej dodać: metrykę chrztu lub urodzenia, własny życiorys w krótkości naszkicowany, świadectwa wykształcenia stosownie do §. 2. wymagane, a względnie praktyki i dziennik.

§. 5.

O przypuszczeniu do egzaminu decyduje Ministerstwo rolnictwa. Jeżeli jednoroczne zajęcie praktyczne (§. 2, l. 4) nie skończyło się jeszcze w terminie (§. 4) do podawania prośb wyznaczonym, okoliczność ta nie stoi na przeszkodzie przypuszczeniu do egzaminu, jednakże przepisana praktyka powinna się w takim razie aż do terminu egzaminu skończyć i trzeba to komisji egzaminacyjnej udowodnić.

Osoby, które były karane za zbrodnię lub za przekroczenie kradzieży lub przeniewierstwa, za udział w nich, za oszustwo, za przestępstwo a względnie za przekroczenia wzmiarkowane w §. 1 ustawy z dnia 28. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 47) lub w §. 1 ustawy z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 78) nie będą przypuszczane do egzaminu w ciągu okresu w ustawie z dnia 15. listopada 1867 (Dz. u. p. Nr. 131) ustanowionego.

§. 6.

Egzamin będzie się odbywał w Ministerstwie rolnictwa, corocznie w miesiącu październiku, o ile w poszczególnych latach inaczej nie będzie zarządzone.

O dniu rozpoczęcia się egzaminu kandydaci będą wcześnie uwiadomieni.

§. 7.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i trzech komisarzy egzaminacyjnych, z których dwaj należeć mają do grona techników leśnych rządowych lub prywatnych, a jeden do grona urzędników sądowo-administracyjnych Ministerstwa rolnictwa lub jego zakresu służbowego.

Przewodniczącym jest naczelnik departamentu technicznego zarządu dóbr rządowych i funduszyowych lub departamentu leśno-technicznego zarządu administracyjnego w Ministerstwie rolnictwa, albo też zastępca, przez Ministerstwo rolnictwa przeznaczony.

Do sprawowania obowiązków komisarzy egzaminacyjnych wyznaczać będzie Ministerstwo rolnictwa na okres pięcioletni po dziesięciu techników leśnych rządowych lub prywatnych i pięciu urzędników sądowo-administracyjnych Ministerstwa rolnictwa lub zakresu służbowego tego Ministerstwa. Z grona tych komisarzy egzaminacyjnych powoływać będzie przewodniczący za poprzedniem zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa za każdym razem dwóch pierwszej, a jednego drugiej kategorii.

§. 8.

Przewodniczący kieruje całym aktem egzaminacyjnym, ma prawo egzaminowania i głosowania.

Komisja egzaminacyjna wydaje uchwały na posiedzeniu nie publicznem i większością głosów. W razie równości głosów, to zdanie uważa się za uchwalone, do którego przewodniczący przystąpił.

Kto z kandydatem jest spokrewniony lub spowinowacony, ten na jego egzaminie nie może być ani przewodniczącym, ani członkiem komisji egzaminacyjnej.

§. 9.

Na egzaminie trzymać się należy głównie kierunku praktycznego, a w szczególności należy mieć wzgląd na potrzeby służby rządowej techniczno-leśnej.

Egzamin dzieli się na piśmienny i ustny, który odbywa się przed pierwszym. Egzamin ustny odbywa się najpierw w lesie a następnie w zamkniętym lokalu. Jednakże w razie niepogody przewodniczący może zarządzić, żeby egzamin w lesie odbył się po egzaminie ustnym w zamkniętym lokalu, lub podczas tegoż egzaminu, który się w takim razie przerwia.

§. 10.

Przedmioty egzaminu są następujące:

1. Przedmioty z zakresu produkcji.

- Uprawa lasów (produkcyja płodów leśnych) a w szczególności tak jej zasady naukowe pod względem przyrodniczym, finansowym i ekonomiczno-politycznym jak i metody wykonywania i zastosowanie tychże do rozmaitych szczególnych przypadków.

- b) ochrona lasów pod względem technicznym;
- c) użytkowanie lasów, mianowicie zasady i prawidła właściwego i odpowiedniego czasowi zbioru wyrabiania lub przetwarzania płodów leśnych (technologia leśna i przemysł leśny), ich transportu, zachowywania i sprzedaży;
- d) łowiectwo, a mianowicie hodowla zwierzyny, ochrona zwierzyny, polowanie, użytkowanie polowania i ochrona polowania pod względem technicznym.

2. Przedmioty z zakresu gospodarstwa.

- a) miernictwo leśne, obejmujące zasady zdejmowania i rysowania planów geodezyjnych, tudzież obliczania przestrzeni i miąższości płodów leśnych;
- b) urządzenie gospodarstwa leśnego;
- c) obliczenie wartości lasów w zastosowaniu do szacowania ziemi i zapasu, jakotęż do celów rozstrzygania kwestyi statyczno-leśnych przy urzędzaniu gospodarstwa, tudzież zasady powszechnego szacowania dóbr leśnych i rolniczych w ogólności.

3. Przedmioty z zakresu administracji.

- a) Najważniejsze przepisy co do organizacji Władz administracyjnych i sądowych, tudzież Władz autonomicznych;
- b) organizacja służby rządowej techniczno-leśnej (§. 1);
- c) prawo leśne, licząc tu najważniejsze postanowienia co do odkupu i regulacji służebnictw leśnych, jakotęż środków mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich, prawo polowania i rybołówstwa, tudzież najważniejsze postanowienia, tyczące się ochrony kultury krajowej (ustawa o ochronie pól, ochrona zwierząt użytkowych, ustawy przeciwko szkodnikom kultury, ustawy o potwierdzaniu dozorców do ochrony kultury krajowej i odbieraniu od nich przysięgi);
- d) najważniejsze postanowienia prawa prywatnego (posiadanie, własność, prawo zastawu, służebności, kontrakty, wynagrodzenie szkody, księga gruntowa) i najważniejsze postanowienia prawa karnego, tyczące się leśnictwa i łowiectwa;
- e) najważniejsze postanowienia tyczące się postępowania sumarycznego w sporach o naruszenie posiadania, tudzież postępowania upominalnego i egzekucyjnego na nieruchomości pierwszego i drugiego stopnia i sekwestracji przedmiotów dzierżawy;
- f) najważniejsze postanowienia tyczące się bezpośredniego opodatkowania i utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego, tudzież tyczące się stępli i opłat od dokumentów prawnych, potwierdzeń odbioru i rachunków.

4. Przedmioty poboczne.

- a) budownictwo leśne z uwzględnieniem budowli przemysłowych leśnych i budynków mieszkalnych, co do tych ostatnich jednak z ograniczeniem do budynków prostych na mieszkania dla służby leśnej i robotników;
- b) system leśny ujmowania dzikich potoków;
- c) gospodarstwo rolne, o ile przedmiotem jego są grunta pomniejsze (role, łąki, ogrody, pastwiska).

Co się tyczy przedmiotów pod l. 3, lit. c) i e) podanych, dostateczną jest znajomość przepisów obowiązujących w tym kraju, w którym kandydat sprawował w ostatnim czasie obowiązki.

§. 11.

Zanim się egzamin pisemny rozpocznie, kandydaci oddać mają przewodniczącemu przepisany stępel do świadectwa, a jeżeli zachodzi przypadek §u 5go ustęp 1, udowodnić dokończenie przepisanej praktyki.

§. 12.

Na egzamin piśmienny wyznaczone są dwa dni. W każdym z tych dni komisja bezpośrednio przed rozpoczęciem się egzaminu wyznacza trzy pytania, na które wszyscy kandydaci mają odpowiedzieć; pytania te wybrać należy z pomiędzy pytań przez przewodniczącego w stosownej ilości proponowanych, w taki sposób, żeby z sześciu pytań, na które w obu dniach razem odpowiedź ma być dana, po dwa, tyczyły się grup §u 10, l. 1 i 2, a po jednem grup §u 10, l. 3 i 4.

Kandydatom nie wolno używać żadnych innych środków naukowych, prócz tabel pomocniczych i tekstów ustaw, których im komisja dostarczy lub pozwoli używać. Podczas egzaminu piśmiennego, kandydaci zostawać mają ciągle pod ścisłym dozorem, najmniej dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Jak tylko kandydat skończy odpowiedź na pytanie, winien oddać komisji całe wypracowanie (brulion i odpis na czysto, jeżeli odpisuje).

W każdym dniu egzamin piśmienny trwa najdłużej dziesięć godzin. Po upływie czasu na wygotowanie odpowiedzi przeznaczonego odebrać należy od kandydatów wypracowania jeszcze nie skończone.

§. 13.

Egzamin w lesie odbywać się ma w miejscowości, którą wyznacza przewodniczący.

§. 14.

Egzamin ustny w zamkniętym lokalu odbywa się publicznie i trwać ma nie dłużej jak ośm godzin dziennie. Kandydatów egzaminować należy w porządku abecadłowym, chyba, że przewodniczący z ważnych powodów inaczej zarządzi.

Każdego kandydata egzaminuje się najdłużej przez dwie godziny.

§. 15.

Co do każdego z osobna kandydata, jak tylko się skończy jego egzamin, uchwała komisja na podstawie ogólnego wyniku piśmennego i ustnego egzaminu, jakież z stosownym względem na osnowę dziennika, czy kandydat ma być uznany za uzdolnionego znakomicie, bardzo dobrze, dobrze, lub za nieuzdolnionego do służby rządowej techniczno-leśnej. Jeżeli choćby tylko jeden z głosujących uznał kandydata za nieuzdolnionego, tenże nie może być uznany za uzdolnionego znakomicie.

Kandydatowi uznanemu za nieuzdolnionego wyznaczyć należy termin, po upływie którego ma być przypuszczony do ponowienia całego egzaminu a w ciągu którego ma ciągle odbywać praktykę (§. 2, l. 4) i utrzymywać dziennik (§. 3).

Jeżeli komisja uzna, że kandydat jest wprawdzie dostatecznie przygotowany z ważniejszych przedmiotów egzaminu a mianowicie posiada dość wiedzy praktycznej do służby rządowej techniczno-leśnej, atoli co do niektórych przedmiotów egzaminu biegłość jego okazuje się do tej służby niewystarczającą, winna polecić mu złożenie egzaminu poprawczego z odnośnych przedmiotów po upływie oznaczonego terminu, wstrzymując się z ostateczną decyzyą co do wyniku egzaminu aż do złożenia tego egzaminu poprawczego. Zarazem komisja ma orzec czy egzamin poprawczy odbyć się ma tylko ustnie czy także piśmennie i czy kandydat ma aż do tego czasu ciągle praktykować (§. 2, l. 4) i utrzymywać dziennik (§. 3).

§. 16.

Kandydat, który uznany został dwa razy za nieuzdolnionego, nie może już być przypuszczony do egzaminu.

§. 17.

Uchwałą komisji co do wyniku egzaminu każdego kandydata obwieścić należy publicznie w lokalu egzaminu.

Ci kandydaci, którzy na egzaminie uznani zostali przynajmniej za dobrze uzdolnionych, otrzymają świadectwo podpisane przez przewodniczącego i komisarzy egzaminacyjnych, opatrzone pieczęcią

Ministerstwa rolnictwa i według przepisów ostępuowane. O tej okoliczności, że egzamin był ponawiany lub że kandydat zdawał egzamin poprawczy, nie nadmienia się w świadectwie.

Kandydaci, którym poleca się złożenie egzaminu poprawczego, jakież ci, którzy uznani zostali za nieuzdolnionych, będą piśmieni uwiadomieni o wyniku swego egzaminu.

§. 18.

Spisać należy protokół całego aktu egzaminacyjnego. Tenże obejmować ma narady i uchwały komisji, jakież zdarzenia szczególne.

Do pisania protokołu przydany będzie komisji sekretarz.

Protokół powinien być podpisany przez przewodniczącego, komisarzy egzaminacyjnych, jakież przez sekretarza, poczem ze wszystkimi wypracowaniami egzaminacyjnymi przedstawią się go Ministerstwu rolnictwa.

§. 19.

Jeżeli stosownie do postanowień wydanych na zasadzie § 15go egzamin poprawczy lub ponowny odbyć się może dopiero w najbliższym zwyczajnym terminie egzaminów (§. 6), prośbę o przypuszczenie do tego egzaminu, opatrzoną załączkami, jakie byłyby potrzebne, podać należy podług przepisów § 4go, ustęp 1. Jeżeli zaś egzamin ten można złożyć przedtem, w takim razie prośbę o wyznaczenie terminu, opatrzoną załączkami odpowiednimi, podać należy do Ministerstwa rolnictwa przed upływem okresu, który kandydatowi wyznaczono do złożenia egzaminu poprawczego lub ponownego, w przeciwnym bowiem razie można będzie zdawać egzamin ten dopiero w najbliższym zwyczajnym terminie egzaminów.

§. 20.

Za zdawanie egzaminu rozporządzeniem niniejszym urządzonego, kandydaci nie mają opłacać żadnej taksy.

§. 21.

Członkowie komisji egzaminacyjnej pobierać będą za czas trwania egzaminu taksę a mianowicie będący urzędnikami rządowymi, po cztery złote, nie będący zaś nimi, po ośm złotych dziennie. Jeżeli egzamin odbywał się poza obrębem sieńdziby urzędowej, komisarzy egzaminacyjnych, będących urzędnikami rządowymi a względnie poza obrębem miejsca zamieszkania tych, którzy nie są urzędnikami rządowymi, pobierać będą pierwsi

należytości normalne, ci ostatni zaś koszta podróży i dyety według przepisów, tyczących się urzędników rządowych VIII klasy stopnia służbowego.

§. 22.

Kandydaci, którym jeszcze na zasadzie rozporządzenia z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9) polecono ponowić egzamin dla służby technicznej w Zarządzie lasów rządowych, mogą ponowić ten egzamin tylko według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§. 23.

Kandydaci, którzy jeszcze przed rokiem szkolnym, rozpoczynającym się po wejściu niniejszego rozporządzenia w wykonanie, odbyli na zasadzie rozporządzenia z dnia 4. lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 16) najmniej jednoroczną praktykę leśniczą poprzedzającą wstąpienie do zakładu naukowego leśniczego, mogą być przypuszczeni do egzaminu rządowego, niniejszym rozporządzeniem urządzonym, nawet w tym razie, jeżeli dziennik (§. 3) utrzymywali tylko przez czas w §. 2, l. 4 oznaczony.

§. 24.

Od zdawania egzaminu rozporządzeniem niniejszym urządzonym uwolnieni są ci, którzy zanim rozporządzenie niniejsze nabyły mocy obowiązującej, zdali już z dobrym skutkiem egzamin dla służby technicznej w zarządzie lasów rządowych stosownie do rozporządzenia z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9).

§. 25.

Czy egzamin złożony za granicą ma być uważany za równy egzaminowi rozporządzeniem niniejszym urządzonemu, jakoleż, czy przez egzamina złożone za granicą czyni się zadość wymaganiom §u 2, l. 2 i 3, orzekać będzie Ministerstwo rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Podobnież w każdym z osobna przypadku orzeka Ministerstwo rolnictwa o tem, czy i o ile sprawowanie obowiązków w leśnictwie różniące się od tego, które w §. 2, l. 1 i 4 jest oznaczone, może być uważane za dostateczne w celu przypuszczenia do egzaminu.

§. 26.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc swoje rozporządzenia a mianowicie z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9), tyczące się egzaminu do służby technicznej w zarządzie lasów rządowych i z dnia 4. lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 16), jakież z dnia 11. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 125), tyczące się przypuszczania do egzaminu dla służby technicznej w zarządzie lasów rządowych.

Falkenhayn r. w.

119.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 16. lipca 1893,

tyczące się obligacji dłużu państwa, które stosownie do §. 3. ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172), podlegają niższej stopie podatku obrotowego.

Dodatkowo do rozporządzeń tutejszych z dnia 27. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 232) i z dnia 18. lutego 1893 (Dz. u. p. Nr. 25) podaje się do wiadomości odnośnie do §u 9go rozporządzenia z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 197), że pięcioprocentowe akcje kolei galicyjskiej Karola Ludwika po 200 zł. m. k. przestępłowane teraz na obligacje dłużu państwa, należą także do tych obligacji dłużu państwa procent niosących, do których stosuje się dobrodziejstwo §u 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych.

Steinbach r. w.